

SCHAKEL

SINT-PIETERSCOLLEGE
LÉON THEODORSTRAAT 167

JETTE

1090 JETTE

INHOUD	
Voorwoord	3
ACTIEF	
Schrikkeltocht	5
Valkenswaard	6
Sportdag 2 tot 6	8
INFORMATIEF	
School loopt school	10
Schakeltjes	12
Lief en leed	13
Reisverslag Hemera 2022	14
Springen naar de sterren	18
SPORTIEF	
Voetballende Ines droomt van het WK Futsal	20
CREATIEF	
Gest(r)ikt	21
ARCHIEF	
De vliegende bom	22
Cover: 2des in Valkenswaard	

COLOFON
SCHAKEL
december 2022
driemaandelijks tijdschrift
van het Sint-Pieterscollege

REDACTIE
Anna Bloemen
Erik de Schrijver
Hans De Valck
Willy Goossens
Johan Pijpops
René Van Noyen
Greet Walschap
Dinaya Waeyaert

Léon Theodorstraat 167
1090 Jette
tel. 02/426 85 15
fax 02/425 47 50
E-MAIL
ASO@sint-pieterscollege.be

ADMINISTRATIE
secretariaat van het college

DRUK
Leleu Group

FOTO'S
Johan Pijpops

VERANTWOORDELIJKE
UITGEVER
Jasenka Van den Bergh
Léon Theodorstraat 167
1090 Jette

VOORWOORD

Een nieuw schooljaar, een nieuw begin! Dit is de tijd van het jaar waar iedereen met een schone lei kan beginnen. We zitten uiteindelijk niet meer vast in 2020 met al die maatregelen die ons opgelegd werden. Enkel ventileren in de klas moet nog, maar niet getreurd, een dekentje is zeker toegelaten als je het te koud hebt.

Het aanbod aan activiteiten is toegenomen. Voor de eerste keer kan de derde graad deelnemen aan de naschoolse activiteit KRAS, waarbij de leerlingen rond het thema 'identiteit' debatteren met andere scholen. Daarnaast is er een DND-club voor alle jaren, opgericht door meneer Vanderhoeven. DND staat voor Dungeons and Dragons, een spel uit de jaren 70 dat een heropleving kende door de serie 'Stranger Things' op Netflix. Het fantasy-rollenspel gaat als volgt: een verteller vertelt een verhaal, waarbij de spelers een rol aannemen en zelf beslissen over hun acties, met als hoofddoel plezier beleven.

Het herfstfeest maakt zijn grote comeback met voor het eerst een kaas- en wijnavond. De school opende opnieuw haar poorten voor leerlingen en ouders die talrijk aanwezig waren, wat voor een warme sfeer zorgde. Ook zijn de ouders welkom op het jaarlijks schooltoneel, waarbij ze hun kind(eren) op het podium kunnen zien staan.

De derde graad levert ons meer werk op, maar daartegenover staat wel dat we meer vrijheid krijgen. Toen wij in de eerste graad zaten, was deel uitmaken van de derde graad voor ons onvoorstelbaar, maar in een oogwenk behoort je tot de 'reuzen' van de derde graad. Als we nu van lokaal naar lokaal gaan, lopen we door een massa 'kabouterijtjes'. Groot zijn biedt bovendien de mogelijkheid om aan meer parascolaire activiteiten deel te nemen.

ACTIEF

Schrikkeltocht

Eind november hebben we met de vijfdejaars de toneelvoorstelling 'Off the record' in Bronks kunnen beleven. De voorstelling gaf weer hoe onze generatie met de wereld omgaat, hoe de jongeren van onze generatie hard bezig zijn met hun toekomst, zoals bijvoorbeeld met de klimaatopwarming en met het vinden van hun identiteit. Dit werd op originele manier voorgesteld door vier jongeren van onze leeftijd, wat ervoor zorgde dat de meningen bij de leerlingen achteraf verdeeld waren. Bij sommigen kwam een gevoel van ongemak naar boven, anderen vonden het net interessant.

Het is duidelijk dat het begin van het schooljaar bol stond van de activiteiten, wat veel belooft voor de volgende trimesters.

Alexandra Hendrickx en Melissa Bički (5MTWE)

Op vrijdag 18 november vond het Herfstfeest plaats op onze school. Net die avond sloegen de leerlingenraden van de eerste en de tweede graad de handen in elkaar om voor de leerlingen van de eerste graad een griezeltocht te organiseren. Twee gangen en bijhorende lokalen van de school werden omgetoverd tot griezelige plekken waar we de leerlingen de stuipen op het lijf jaagden.

We begonnen rustig: in het eerste lokaal stonden een aantal voel dozen, die leerlingen van het eerste jaar (Hendrik, Lies en Moussa) in elkaar geknutseld hadden. In die voel dozen hadden we allerlei vieze dingen gestoken: van glibberige gekookte pasta tot een nepslang. Het lokaal werd bemand door de broers Pierre en Augustin. In het tweede lokaal werden de leerlingen niet meer gespaard: in een volledig donker lokaal zaten de bezoekende leerlingen aan een tafel, waaronder Matthis, Hendrik en Samuel van de

leerlingenraad verstopt zaten en het huiveringwekkendste in zichzelf naar boven haalden: ze grepen de nietsvermoedende leerlingen bij hun enkels zodat ze niet meer weg konden. Het is geen toeval dat hier de eerste traantjes vloeiden bij sommigen... In het laatste lokaal van de eerste gang moesten de leerlingen aan de hand van een stiftje met onzichtbare inkt op zoek gaan naar een raadsel, daarbij begeleid door Jayden die zich als een spook vermomd had.

Vervolgens was het tijd voor cinema: we schotelden de leerlingen een fragment voor uit It, de film met Pennywise de griezelclown. Na afloop van het fragment sprong een levensechte Pennywise – vertolkt door Stan – van achter een kast vandaan en liet de leerlingen behoorlijk schrikken! Een volgend lokaal was omgebouwd tot een parcours dat de leerlingen moesten afleggen. Het einde was nu bijna in zicht! Daar werden de

leerlingen opgewacht door de enige echte graaf Dracula (die wel érg hard leek op meneer Vanderhoeven...). Pas wanneer de leerlingen zijn code konden kraken konden ze verdergaan naar het laatste lokaal, waar enkele leerlingen verstopt zaten en nog een laatste keer de hartslag van de bezoekers de hoogte injaagden.

Niet alleen in de lokalen maar ook op de gangen was het griezelig: enkele leerlingen onder wie Rayan en Haron hadden zich verkleed en spookten op de gangen: van begin tot einde hadden de leerlingen geen moment rust!

De opkomst was erg groot, waardoor er in het begin een lange rij was. Gelukkig heeft iedereen de tocht wel kunnen doen, sommigen zelfs meermaals! Of iedereen die nacht rustig de slaap heeft kunnen vatten is een andere zaak...

Anna Bloemen

ACTIEF

Valkenswaard

Van 3 tot en met 5 oktober trokken alle tweedeaars van het Sint-Pieterscollege onder begeleiding van enkele collega's richting Valkenswaard, Nederland. Doel: elkaar beter leren kennen en een hechte groepsband creëren.

Na een gezellige busrit, waar de leerlingen de sfeer meteen verzorgden, kwamen we aan op onze bestemming. Leerlingen en leerkrachten installeerden zich in de kamer, waarna er buiten aan de picknicktafels samen gegeten werd. Het weer had niet beter gekund: de lucht was helder en de nazomerzon scheen aangenaam. Lang zaten we echter niet stil, omdat er in de namiddag nog een heel aantal activiteiten gepland stond: een bosspel, levende Stratego, en Ren je Rot. Aan het woord is Abdelaziz die ons vertelt hoe hij zijn namiddag beleefde: 'Ik vond de Stratego het leukst: ik ben nogal competitief, dus ik

vond het echt superleuk om er alles aan te doen om mijn klas te laten winnen.'

Nadat we van een lekker avondmaal gesmuld hadden, waren we nog niet moe: de ene helft van de groep deed mee aan de quiz die mevrouw Vreven had gemaakt. 'De quiz was echt tof en supergoed georganiseerd. Ook was het leuk dat er doe-opdrachten waren, dat was echt grappig', was de positieve evaluatie van Emma.

De andere helft van de groep nam deel aan een

keuzeactiviteit: voor de onvermoeibare avonturiers had meneer Wellemans een oriëntatiewandeling in het donker voorzien, wie de dag rustiger wilde eindigen kon kiezen tussen een film kijken, gezelschapsspelletjes spelen of armbandjes maken.

Ondanks een intensieve eerste dag, was het voor sommigen moeilijk om meteen de slaap te vatten... Na een al te korte nacht zaten velen met kleine oogjes aan het ontbijt! Veel tijd om te dralen was er echter niet: de leerlingen werden opnieuw in twee groepen gesplitst, en

we gingen op pad. Onder een waterig zonnetje ging de ene groep survivals, de andere groep vertrok op 'Sterrenslag'. De survival bestond onder meer uit een klim- en klauterparcours, een hoogteparcours, een speleologisch traject waarbij de leerlingen ondergronds opdrachten moesten uitvoeren, en een deathride, 'die je het gevoel gaf dat je aan het zweven was, precies alsof je niet was vastgemaakt', aldus Gilles, 'echt supercool!'. Er werd bij het survivals ook ingezet op samenwerking: met een beperkt aantal stokken en elastiekjes moesten de leerlingen in groepjes een zo stevig en hoog mogelijke toren proberen te bouwen. Daarbij ging het dus niet om individuele durf, maar om het vermogen om samen te werken. Dat ging bij het ene groepje al beter dan bij het andere... Onder de middag wisselden de groepen elkaar af: de groep die eerst gesurvivald had ging naar Sterrenslag en vice versa. De Sterrenslag bestond uit een soort van zeskamp, waarbij telkens een bepaald groepje leerlingen een aantal opdrachten uitvoerde: touwtrekken, rokvoetbal (dat is inderdaad voetballen

met een rok aan), woorden raden en nog veel meer. Ook hier was het groepsverband belangrijk: hoe beter je als ploeg kon samenwerken, hoe meer punten je kon scoren! De leerlingen amuseerden zich rot. 'Het waren echt leuke spelletjes', bevestigde Dante, 'en bovendien was er een enorm grote springballon op het grasveld, dat was zalig om op te springen en heerlijk comfortabel om op te liggen.' Voor ons vertrek naar Valkenswaard maakten we ons wat zorgen over het weer: wat als het zou regenen? Toen we echter een hele namiddag buiten waren vroegen we ons af of we niet beter zonnecrème

hadden meegenomen, werkelijk zalig!

Die avond stonden er hamburgers op het menu. Nadat iedereen lekker had gegeten, waren er opnieuw avondactiviteiten en een quiz voorzien. Na deze fijne maar uitputtende dag vielen de ogen beduidend sneller dicht. De volgende ochtend was het vertrek helaas al nabij. De koffers werden gemaakt, de kamers werden opgeruimd en er werd nog een laatste keer gecontroleerd of niemand iets vergeten was. Rond de middag kwamen we aan in Jette waar de enthousiaste ouders ons opwachtten, benieuwd naar de vele verhalen die hun zoon of dochter te vertellen had. Ik denk dat ik namens alle leerlingen en leerkrachten mag spreken wanneer ik zeg dat dat het een zeer geslaagde uitstap was, door de inzet van de leerlingen, de goede organisatie en de goede ontvangst ter plekke. Het zijn – te meer door het gure herfstweer dat zijn intrede heeft gedaan tijdens het schrijven van dit artikel – herinneringen om te koesteren!

Anna Bloemen

ACTIEF

Sportdag 2 tot 6

Terwijl de eerstes weer op klasdagen waren, hadden de andere jaren sportdag. De tweedejaars hingen in de touwen in Buizingen. De derdes maakten zelf een vlot en lieten het te water in de Dijle. Leerlingen van het vierde jaar waagden zich aan klimmuren en zelfverdediging. Die van het vijfde verkenden nieuwe hoogtes in de buitenlucht. En de 6des ontdekten padel en maakten het gezellig.

INFORMATIEF

School loopt school

Niet alleen onze leerlingen slijten uren op de schoolbanken. Een aantal leerkrachten staan in beide werelden.

Anna Bloemen
vakken:
Latijn
Grieks
Nederlands
Communicatie-
wetenschappen

Ik volg de (verkorte) bachelor in de theologie en de religiewetenschappen.

De opleiding duurt maar één jaar, dus ik zit in mijn eerste en (hopelijk) laatste jaar. :)

Ik heb voor deze opleiding gekozen omdat de materie me erg interesseert. Bovendien sluit het in zekere zin aan bij mijn studie taal- en letterkunde.

Ann Piccart
vakken:
geschiedenis
aardrijkskunde

Ik volg het verkort programma Geschiedenis (afstudeerrichting Oudheid) voor bachelors in het onderwijs.

Ik zit in het eerste jaar en spreid mijn vakken over twee academiejaren.

Ik heb voor deze opleiding gekozen omdat het een mooie kans is om mijn kennis te vergroten, daarenboven kan ik de nieuwe kennis toepassen in mijn lessen.

Ramses De Ruyck
vakken:
Nederlands
Engels

Ik studeer momenteel een extra jaar Taal- en Letterkunde (Engels) en neem ook enkele vakken op van de educatieve master Engels en Nederlands als niet-thuistaal.

Ik werd zelf erg geïnspireerd door een handjevol zeer goede

leerkrachten in de middelbare school. Engels is een zeer mooie taal en alle media die ik consumeer hebben Engels als voertaal. Een makkelijke keuze dus.

Aaron Van Poecke
vakken:
wiskunde

Ik studeer nog een master in de milieuwetenschap aan de Universiteit van Antwerpen. Dat is een master van 1 jaar die ik over 2 jaar spreid in combinatie met mijn werk. Het is gewoon een extra master, na mijn master sterrenkunde.

De motivatie daarvoor: mijn twee grootste passies zijn wiskunde/fysica en milieu/klimaat, en ik wou graag een diploma in beide zodat ik later al mijn opties open hou. :)

INFORMATIEF

Finnish, just starting

Op vrijdag 2 september verwelkomde onze school een team leerkrachten uit het Finse Vantaa. Zij waren hier op studiereis en deden verschillende scholen aan, waaronder de onze.

Soufyane, Tamsir en Esteban van 3NW2 en Robin van 5WEWI vertelden de Finse collega's over het reilen en zeilen binnen de lessen STEM, wetenschappen en uiteraard het Sp.Ace-project.

Mevrouw Robbyns, meneer Dekerpel, meneer Van der Niepen en meneer Blancke vulden aan waar nodig.

Onze leerlingen aceten dat natuurlijk dankzij de presentaties, boekverslagen, dialogjes, vlogs, ... die ze bij onze collega's Engels in de loop der jaren ten berde mochten brengen, maar bij de collega's zat er nog wat roest op het Engels.

Op één of andere manier begrepen de Finnen toch dat wij de leerlingen meer zien per week en gedurende langere periodes. Zij waren jaloers dat we zoveel tijd met de leerlingen kregen, wij (leerlingen én leerkrachten) luisterden verbaasd en met enige jaloezie naar een uurrooster waarbij leerlingen en leerkrachten elkaar maar 9 weken zien op een heel schooljaar.

In Finland kies je pas na het derde jaar voor het eerst. Daarvoor krijgt iedereen in het land dezelfde lessen. Daar zit bijvoorbeeld ook houtbewerking bij, maar de focus ligt net zoals bij ons op taal- en rekenvaardigheid. Pas nadien volgen leerlingen hun interesses en dan kiezen ze bijvoorbeeld voor een module robotica of psychologie, waarop ze dan kunnen voortbouwen. Vergelijk het een beetje met onze seminaries, maar dan met veel minder verplichte vakken en veel kortere periodes.

De Finnen merkten op dat de leerkrachten daardoor erg gespecialiseerd geraken, maar dat leerlingen soms een nauwere opleiding krijgen.

Voorts merkten we uiteraard dat er vooral veel dingen zijn die bij leerkrachten overal in Europa hetzelfde zijn: we drinken graag koffie, kunnen het goed uitleggen maar niet zo goed luisteren en we kunnen goed zagen over de leerlingen :-).

Conclusie van het verhaal?

Het is verrijkend en goed voor je zelfrelativering om af en toe over het muurtje te kijken. Elders is het soms beter, soms minder goed en vaak net iets anders. Je neemt eruit mee wat je kan en mompelt "mmm... interesting..." als je het maar niets vindt.

Bram Blancke

SCHAKELTJES

Digisprong

Om onze leerlingen de noodzakelijke digitale competenties te laten verwerven en deze dagdagelijks te leren gebruiken, beschikken alle leerlingen van de 1ste en 2de graad sinds dit schooljaar over een chromebook, die ze zowel tijdens als na de schooluren kunnen gebruiken.

Herfstfeest

We hebben er een tijdje op moeten wachten, maar op 18 november konden we jullie opnieuw uitnodigen voor het herfstfeest op school. De kaas- en wijnavond viel in de smaak en de schrikkeltocht, georganiseerd door de

SCHAKELTJES

leerlingenraad, zorgde voor de kers op de taart.

Olympiade

Robin Berger uit 5 Wetenschappen-Wiskunde nam deel aan de Vlaamse Chemie Olympiade en plaatste zich voor de 2e ronde.

Quiz

De peters en meters organiseerden in november een, om het met hun woorden te zeggen, allergiga-tofste-super-duper-fantastische-onvergetelijke-onovertreffelijke-quiz voor de eerstejaars, die dan ook talrijk aanwezig waren en met veel enthousiasme streden voor de 1e plaats.

SCHAKELTJES

KRAS

Enthousiaste leerlingen van de 3e graad nemen dit schooljaar onder leiding van enkele leerkrachten deel aan het KRAS-project, een naschools debat-en rollenspel rond politieke thema's. Argumenteren, spreken voor een groep, inspelen op elkaars standpunten,... het komt allemaal aan bod. Dit jaar staat het thema identiteit centraal.

LIEF & LEED
Huwelijken

05/11/2022

Stefanie Cosijn en Shravan Hiremath, dochter van Ingrid Stryckman (Ik)

Geboortes

29/05/2022

León Cardona-Carlé, kleinzoon van Paul Carlé (oud-directeur)

08/06/2022

Noor Migeotte, dochter van Elien Bolle en Yarl Migeotte, kleindochter van Ann Callebaut (Ik)

30/07/2022

Alba Van Noyen, kleindochter van René Van Noyen (Ik)

Overlijdens

18/06/2022

Erik Ramaekers (oud-leerling van '11-'12 6 WEWI)

11/07/2022

Dik Madder (oud-Ik), grootvader van Lotte Madder (4 HUM)

13/07/2022

Emi Goossens, moeder van Els, Dirk, Gerda, Wim en Kristel Vanderhaegen (oud-leerlingen) en schoonmoeder van Erik de Schrijver (Ik)

29/06/2022

Theo Jaspers (oud-Ik)

20/09/2022

Marc De Naeyer, vader van Kelly De Naeyer (Ik)

18/10/2022

Marie Madeleine Haustraete, moeder van Herman Dekerpel (Ik)

19/10/2022

Maria De Pelcker, moeder van Emilia Van der Straeten (oud-Ik) en schoonmoeder van Marc Demeyer (oud-prefect)

24/10/2022

Rosa Permel, moeder van Annie Hesjedal (poetsvrouw)

07/11/2022:

Albert Cloet (oud-Ik)

10/11/2022:

Marie-Claire Cludts, grootmoeder van Claude Hermans (Ik)

14/11/2022:

Greet Pas, (oud-Ik)

INFORMATIEF

Reisverslag Hemera 2022

Zondag 28/8

7:30u Afspraak in de vertrekhal van de luchthaven van Zaventem voor de reis naar Kiruna in Zweden om deel te nemen aan een HEMERA-balloncampagne. Ons project heette STRAINS: STRatospheric RAdiation INStruments, en moest radioactieve straling (hoeveelheid, energie, hoogteverdeling, richting) onderzoeken en data via ethernet doorsturen: veruit het meest complexe SP.Ace-project ooit en we verwachtten er veel van! Na 2 tussenstops zijn we in Kiruna geland rond 17:00u, maar onze bagage bleek zoek. Geen goede start! De minivan die voor ons was geboekt, was echter tiptop in orde. Na het eten en 40km

door de Zweedse natuur konden we aan het Estrange-checkpoint onze toegangsbadges ophalen en naar de kamer gaan. Moe van de reis en ongerust vanwege de bagage.

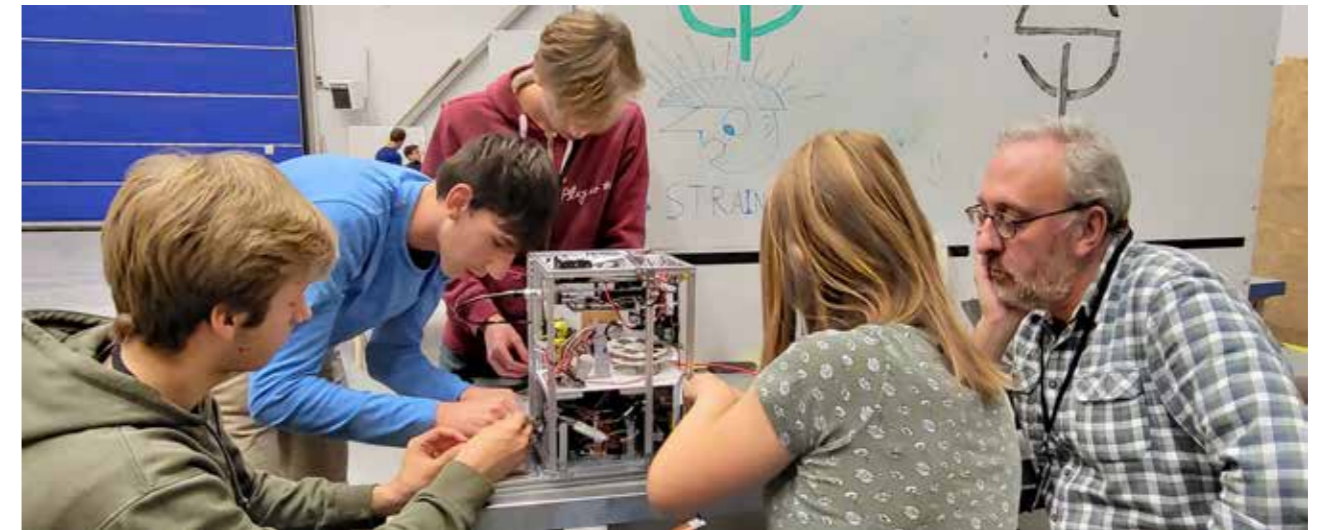
Maandag 29/8

10:00u Meeting met alle deelnemers (universiteitsstudenten, beroepswetenschappers, ... en wij) in de 'Dome', een hangar waar elk team ook aan haar project kon werken. Daarna zouden we de isolatie van STRAINS aanmaken. Aan de instrumenten zelf konden we niet beginnen want die zaten in de verloren bagage! En geen bagage = geen project! Gelukkig kregen we rond 11:30u bericht dat onze valiezen klaarstonden in de luchthaven

van Kiruna. Die werden met spoed opgehaald waarna er stevig werd doorgewerkt tot 22:00u. Een bezoekje aan de recreatieruimte van de basis hadden we intussen wel verdiend. Op de piano daar speelde Kobe een memorabel 'Rondo Alla Turca'.

Dinsdag 30/8

9:00u in de Dome: Emma & Kobe werkten verder aan de instrumenten. Omdat de E-link woensdag zou getest worden, wierpen Alec & Tristan zich op de vereiste software. Het zou duren tot 1:00u 's nachts voor ze succesvol konden afsluiten! De dag was zwaar geweest maar heel productief, en nu

de instrumenten gemonteerd waren en E-link werkte was de spirit opperbest!

Woensdag 31/8

Het werk ging door: afscherming tegen elektrische velden tussen de instrumenten plaatsen en een extra isolatielaag voorzien voor de grote gammaspectrometer. 's Avonds trakteerde de natuur ons op een schitterend schouwspel van noorderlicht! Groen en paars, bewegende slierten, fascinerend! Goed dat Kobe, Alec en Tristan de anderen gingen wakker maken!

Donderdag 1/9

Onze mascotte 'Pieter', een speelgoed-astronautje, kreeg een plaatsje aan boord. Tristan werkte verder aan de layout van de website waarop we dankzij E-link de vlucht adhv. 'live' data zouden kunnen volgen. Na het avondeten gingen we de sauna testen. Daarna was er opnieuw poollicht, maar niet zo mooi als de eerste keer.

Vrijdag 2/9

Strains was gemonteerd in de gondel en werkte! Wij zijn klaar!

We bezochten het stadje Kiruna en voor 's avonds was mr. de Schrijver akkoord om met het hele team een 'saunameeting' te houden.

Zaterdag 3/9

De studententeams van de Universiteit van Sheffield, UK en van de Universiteit van British Columbia (Canada) bleven geplaagd door technische problemen. Wij hebben onze dag dan maar gevuld met recreatie en rust. Bewolkt weer = geen poollicht. Biljarten met andere teams.

Zondag 4/9

10:00u FCT (Flight Compatibility Test), waarbij

alle experimenten op de gondel aangezet werden om te zien of de experimenten elkaar niet verstoren. Na 3 uur FCT volgde

dan de 'gondola test', waarbij het Zweedse lanceerteam controleerde of geen van de experimenten met de eigen apparatuur interfereerde. Beide tests verliepen goed: klaar voor een eerste 'launch attempt' diezelfde nacht.

Maandag 5/9

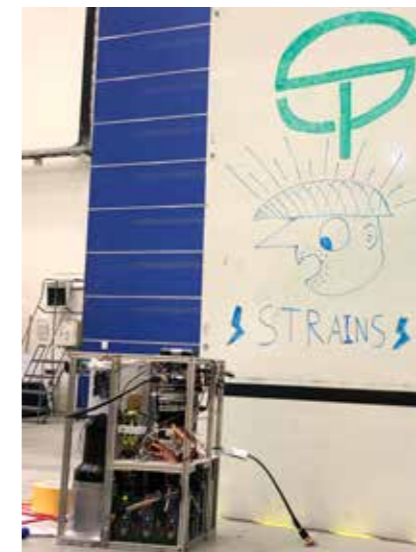
2:00u 's nachts. Begin van de 4 uur durende countdown: de communicatie werd getest, de ballon opgevouwen en heliumflessen, -pompen en andere apparatuur werden klaargezet. Alles volgens een strikt tijdschema want als er te veel wind is, zou de ballon kunnen scheuren bij het opstijgen, en eenmaal uitgepakt kan zo'n reuzegrote ballon niet opnieuw worden ingepakt. Halfweg de countdown kwam er inderdaad slecht nieuws: te veel wind op lage hoogte. Geen lancering vandaag dus: allemaal terug naar het hotel. Poollicht. De biologische klok ontregeld: de rest van de dag werd er veel geslapen.

Dinsdag 6/9

1:30u Weer 's nachts natuurlijk De meeste kans op windstilte is rond zonsopkomst. Maar weer waren er te sterke winden en na een half uur werd de countdown stopgezet en gingen we weer naar bed. Door het mooie weer van die dag konden we wel gaan fietsen en wandelen. Mr. de Schrijver had werk voor school. 's Avonds gingen we opnieuw in groep naar de sauna, en we bespraken hoopvol de lanceerpoging van die nacht.

Woensdag 7/9

3:00u De weersvoorspelling gaf lage windsnelheden op alle hoogtes. En jawel: derde keer, goede keer! Eindelijk steeg de ballon met alle experimenten in de gondel (400kg!) op om statig naar een hoogte van 35 km te drijven. Bij de laatste controles werkte alles prima behalve onze e-link (ethernet). Omdat later tijdens de vlucht de e-link ook bij alle andere teams uitviel, denken en hopen we dat het probleem niet bij ons lag, ook omdat er tijdens de tests nooit problemen waren geweest. De ballon zou bijna 12 uur in de

lucht blijven, gevaarlijk afdrijven naar de Noorse fjorden en uiteindelijk toch landen dichtbij de Zweedse grens. Maar in een Noors natuurreserveaat: het zou dagen duren om de vergunning te krijgen om daar een Zweedse helikopter naartoe te sturen!

Donderdag 8/9

Onze laatste dag. Op het programma: opruimen en 'post campaign dinner' met alle wetenschappers en een deel van de crew van SSC. Dan nog een rondleiding van het raketgedeelte van Esrange. En als afsluiter: poollicht!

Vrijdag 9/9

Na een tussenstop in Stockholm zijn we rond 18:30u geland in Zaventem. Wachten op de bagage deden we onder muzikale begeleiding van Kobe: 'Le Matin' van Yann Tiersen op een publieke vleugelpiano. Applaus van de omstaanders. En zo kwam een einde aan een onvergetelijke reis waarvoor we nogmaals onze leerkracht chemie en fysica, mr. de Schrijver, willen bedanken.

Epiloog: Natuurlijk gaan we al onze wetenschappelijke gegevens onderzoeken en vergelijken met eerder behaalde resultaten, wie weet wat we nog ontdekken!

Kobe Colpaert
Emma Devies
Tristan Petit
Alec Tilleuil

RETROSPECTIEF

Springen naar de Sterren....

In Memoriam Theo Jaspers (+29/06/2022)

Begin juli namen we in het funerarium van Herent afscheid van Theo Jaspers, een door leerlingen en leerkrachten fel gewaardeerde en gedreven sport- en informaticaleeraar. Zo lag hij op het college mee aan de basis van het OLC, het Open Leercentrum van weleer op de tweede verdieping, waar honderden leerlingen ooit de kans kregen om hun eerste stappen in de computerwereld te zetten. Daarenboven was hij een eminent topatleet en atletiektrainer, eerst bij Daring Club Leuven, daarna cluboverschrijdend. Polsstokspringen was zijn passie. Het was in deze hoedanigheid dat ik ooit de gelegenheid kreeg om mijn collega voor Aktueel Loopmagazine te interviewen. De titel van het artikel luidde toen: "Springen naar de Sterren."

"Nee, eigenlijk was ik niet bepaald een jeugdontdekking in deze polyvalente discipline", startte Theo toen zijn verhaal. "Tijdens mijn studies L.O. was ik op sportief gebied vooral actief in de tienkamp. De resultaten stagneerden echter omwille van een knieblesure. Ik ben mij daarop gaan specialiseren in het achtste onderdeel van de decatlon, het polsstokspringen. Bij mijn eerste wedstrijd stond ik tegenover mijn beide broers. De clubsecretaris beloofde een polsstok aan de winnaar. Met een jump over 2,80 meter kwam die stok in mijn bezit."

Van dan af werd de roep om hoger te springen almaar meer levendig. In 1988 overschreed hij de hoogte van 4,80 meter, een prestatie waarmee hij bij de toenmalige Belgische top behoorde. Het was altijd zijn droom geweest om de magische grens van vijf meter te halen maar dat is

er mede door een slepende achillespeesblesure nooit van gekomen. Vele jaren later zou zijn zoon Tom daartrouwen wel in slagen. Theo was ook actief als federaal trainer en docent aan de Vlaamse trainerschool. De succesvolle Leuvense en Tiense polsstokscholen zijn gebaseerd op de kennis die hij al die jaren met zoveel passie overdroeg.

"Polsstokspringen is een mooie spektakelrijke sport, op het randje van het acrobatische. Wie ermee begint, geraakt er aan verslaafd", omschreef Theo zijn geliefkoosde discipline. "Als atleet moet je snel en explosief zijn en over een degelijke sprongkracht beschikken. Heel wat jongeren zijn erdoor gefascineerd maar een gebrek aan degelijke accommodaties werkt wel remmend. Iedere keer weer in de sporthal de installatie met man en macht minutieus opbouwen en

afbreken, kost heel wat moeite en tijd", gaf hij de problemen aan waarmee hij in die tijd als trainer zoal kampte.

Op technisch vlak kende het polsstokspringen voor Theo geen geheimen. "De stok speelt natuurlijk een cruciale rol. Eigenlijk leeft de atleet in een haat-liefde verhouding met zijn polsstok. Hoe hoger je wil springen, hoe sterker en hoe langer de stok moet zijn. Het is daarbij de kunst om het zwaartepunt exact te kunnen plaatsen. Wie deze techniek niet onder de knie heeft, presteert sowieso ondermaats. Ook op psychisch gebied is het springen enorm belastend. Bij iedere sprong moet je je maximaal geven met een stok die je maar net aankan. Eens van de grond moet je doorgaan, alles of niets. Gelukkig beschikken de ervaren springers over een zesde zintuig dat hen tijdig toelaat om een eventuele fout te herstellen om toch nog keurig op de mat te geraken."

Het aantal titels en medailles dat hij met zijn atleten verzamelde, is gewoon niet

te tellen. Ooit bezette hij met drie van zijn DCLA-atleten het volledige podium op de nationale kampioenschappen bij de scholieren. Ook op het college had Theo zijn adepten. Tijdens de middagpauze nam hij een paar leerlingen onder zijn hoede die aangesloten waren bij Excelsior Brussel en bij hem een speciaal gymnastiekprogramma volgden. Eens van zijn blessures verlost, hernam Theo de competitie bij de masters. Als 45-plusser pakte hij zelfs vier jaar na mekaar de nationale titel.

Wegens zijn gezondheidsproblemen werden de activiteiten als trainer de laatste jaren fel teruggeschroefd. Hij bleef enkel nog actief als universitair polsstokcoach. Eind juni was hij in Gent nog een gepassioneerd toeschouwer op de nationale atletiekkampioenschappen. Enkele dagen later was er dan de ultieme sprong naar de sterren....

Willy Goossens

SPORTIEF

Voetballende Ines droomt van het WK Futsal

Ines Gonzalez y Gonzalez droomt van een carrière als voetballer. De leerlinge van het 5de jaar Economie – Moderne Talen, aangesloten bij RWDM, neemt nu ook met de regelmaat van een klok deel aan de stages van de nationale ploeg van Marokko in het zaalvoetbal. Doel wordt de selectie halen voor de komende wereldkampioenschappen.

“Het is allemaal gewoon in de tuin begonnen”, blikt Ines nog eens terug. “Ik speelde toen mee met mijn vader en mijn broer. “Toen ik negen was, mocht ik dan bij een echte voetbalclub aansluiten. Dat werd dan de damesafdeling van het bekende RWDM. Daar train ik nu driemaal per week, telkens anderhalf uur. De ene dag ligt de nadruk op het technische en het tactische, de andere dag wordt meer aan de conditie gewerkt. Vandaag de dag speel ik op het niveau P2 als middenvelder.

Met onze ploeg komen we uiteraard uit tegen een aantal topteams zoals Anderlecht en Standard Luik. Maar naast het klassieke grasvoetbal, waarvoor de wedstrijden op zaterdag plaatsvinden, ben ik ook actief in zaalvoetbal. Die wedstrijden vinden dan op zondag plaats. Omdat ik ook nog over de Marokkaanse nationaliteit beschik, kom ik zelfs in aanmerking voor de nationale ploeg U17 van Marokko.”

“Zo werd ik begin september voor een eerste keer op stage gestuurd naar Rabat om er samen met een hele reeks andere gegadigden te trainen met de nationale kern, die de komende wereldkampioenschappen voorbereidt. Ook eind oktober werd ik door de voetbalbond opgeroepen om in Marokko te trainen. Er werd ginds niets onverlet gelaten om de dagen zo adequaat mogelijk door te brengen. We moesten ook al om zeven uur uit bed, want er wachtte ons telkens een heel uitvoerig programma. Naast de strategische besprekingen werd er ook tweemaal per dag getraind. Na de examens van Kerstmis worden we trouwens opnieuw in Rabat verwacht. De Marokkaanse voetbalbond doet er immers alles aan om het team klaar te krijgen voor het WK.”

Willy Goossens

CREATIEF

Gest(r)ikt.

Enkele uren voor het grootste mode-evenement van huis Ott & Equilbey wordt op de catwalk het lichaam gevonden van Laurence Ott.

Desondanks rapen de modellen, de coaches en de familie met geheven hoofd en warm hart de moed bijeen en gaan ze voor een geslaagd eerbetoon. The show must go on! Géraldine, Maud, Josephine, Bo en Aristide weten de touwen strak aan te halen en iedereen weer op de juiste cat-walk te leiden. Met hun ongekende wervelende energie vliegen Maya, Emilia, Anna, Hilde, Ingrid en Alpha als engelen over de catwalk. Maar is alles wel wat het lijkt?

Was het water tussen Eve en Laurence niet meer te overbruggen? Waarom wist de camera Willem de avond ervoor zo nerveus in beeld te brengen? Wat deden Ada, Margaux en Morgana nog zo

laat in de evenementenruimte? Waarom komt Maya over haar toeren het gebouw uitgelopen? Wat hebben Monica en Coraline gezien? Gaat de ruzie tussen Jacobina en Henrietta over meer dan de kinderen? Is het dispuut tussen Anaïs en Laurence niet bij woorden gebleven? Heeft Oscar zijn stoute schoenen aangetrokken en eindelijk zijn mening aan Laurence weten te vertellen? Waarom zijn Lourdes en Zoë opeens zo stil en op zichzelf? Waar liep Frederik zo holder de bolder met zijn dokterstas heen?

En de grootste vraag: wat was er aan de hand tussen Sara Equilbey en Laurence Ott? Wat startte als een routine onderzoek door het hoofdinspecteur-duo Deman & Nuyens mondt uit tot een heus undercover moord onderzoek met pitbull Laurene Weiss aan de leiding. Wie was er waar en wanneer? En bovenal. Hoe? En waarom?

Jan Fonteyn

ARCHIEF

De Vliegende Bom

In het schooljaar 1944 – 1945 zat ik in de “negende klasse B”, bij meester Coolsaet, in de wandel genoemd: “pei Kuël”. Hij was een van de meest geliefde leraars die over ons waakte als een vader. Hij droeg een snorretje, wat hem groot gezag verschafte. Hij gaf persoonlijk alle vakken, en beloonde elke week de meest attente leerling met interessante artikels en foto’s, uitgeknipt uit een of ander magazine. In onze klas stond ook een piano. Hij gaf graag muziek- en zangles, en was op dit vlak de enige in zijn soort.

In de novembermaand 1944 echter, een paar maanden na de bevrijding van Brussel, viel een Duitse vliegende (V1) bom op de De Smet de Nayerlaan rechtover het college. Ze vernietigde het huis van meester Peytier, (zijn zoon André zat in mijn klas) sloeg een boom kaal op de middenberm van de laan, en belandde in een huis aan de overkant, waar drie doden

vielen. De familie Peytier kwam levend uit het puin. Enkel de moeder van André was gewond.

Maar het “instituut” had zware schade opgelopen. Grote delen van wat wij het “oud gebouw” noemden, waren onbruikbaar, bij zoverre dat de eerste weken geen les meer kon gegeven worden. Het college werd door de school van het Heilig Hart uit de nood geholpen. Mede dankzij de inzet van de oudere studenten kon het “Sint-Pietersgesticht” na enige tijd terug in gang schieten, zij het op halve snelheid. De Franstaligen (klasse A) kregen ‘s ochtends les, de Nederlandstaligen (klasse B) in de namiddag. Het was voor ons een heerlijke tijd: slechts een halve dag per dag schoollopen! Maar we waren wel ons klaslokaal met de piano kwijt, dus tot mijn spijt

geen muzikles meer. Het enige vak waar ik goed in was. We werden ondergebracht in het bezemkot van de eerste verdieping halfweg de trap. We moesten over de banken kruipen om onze plaats in te nemen. Meester Coolsaet heeft er de leerstof in versneld tempo ingepompt. Uiteindelijk was de leerachterstand niet zo groot, en mochten we (op enkele uitzonderingen na) “opgaan” naar de achtste klasse B.

Pei Kuël heeft vele jaren lesgegeven. Na zijn pensioen is hij nog dikwijls ingevallen als piano-begeleider op de repetities van “Cantabile”. Nadien ben ik hem volledig uit het oog verloren.

Dirk Lahaye

SPC-QUIZ
(Oud)leerlingen en sympathisantenquiz
10 maart, 19u30

Wil je jouw kennis nog eens bijspijkeren op de schoolbanken? Of ben je op zoek naar de ideale gelegenheid voor een gezellige, maar leerrijke avond of voor een reünie met jouw klasgenoten? Op 3 maart vindt de (oud)leerlingen- en sympathisantenquiz van het Sint-Pieterscollege Jette plaats ten voordele van de meerdaagse uitstappen.

Je kan je inschrijven door een mail te sturen naar quiz2023@sint-pieterscollege.be

25 euro per ploeg (5 personen max. per ploeg)

Sint-Pieterscollege Jette presenteert

Gest(r)ikt

20-21 januari om 20 uur
22 januari om 15 uur

In een regie van Jan Fonteyn

Reservatie: schooltoneel@sint-pieterscollege.be
Leerlingen via bestelkaart

CC Strombeek
Gemeenteplein 1
1853 Strombeek-Bever

VVK: €9/8
Groep: €40/35
Kassa: €10/9